

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ШУМЕН

6004-459 05.12.2016

до
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
гр. ШУМЕН

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА
бз. № 30311/2016 б
02.12.2016 г.
п.код 9700 град Шумен

✓ ЧРЕЗ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
ШУМЕН

от ПК №009 във връзка с прилагане
ПРОТЕСТ
в Наредба 1.
09.11.16г. бълг.

срещу - чл.49 ал.6 вр. чл.6 ал.4 от
Наредба №1 за поддържане и опазване
на обществения ред на територията на
община Шумен

правно основание: чл. 186 ал. 2 вр. чл.
185 ал. 2 вр. чл. 16 ал. 1, т. 1 АПК вр. чл.
145 ал. 5 ЗСВ

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

В хода на проверка, извършена от Окръжна прокуратура – гр. Шумен
относно законосъобразността на Наредба №1 за поддържане и опазване на
обществения ред на територията на община Шумен за съответствието ѝ с
нормативни актове от по - висока степен е установено следното:

С Наредбата се уреждат обществените отношения, свързани с опазването и
поддържането на обществения ред, осигуряването на условия за спокойно
обитаване, труд и отдих на гражданите, както и регламентира обществените
отношения, свързани с опазването на общинските и други имоти, предназначени за
общо ползване, реда за извършване на търговска дейност и опазване на чистотата и
околната среда на територията на общината - чл. 1.

По естеството си Наредбата е нормативен административен акт, съгл. чл. 75
ал. 1 АПК, защото съдържа административноправни норми, отнася се за
неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. В
същия смисъл е и дефиницията на чл. 1а от ЗНА. Наредбата е призвана да

регламентира обществени отношения с местно значение, но съобразно нормативни актове от по-висока степен – чл. 76 ал. 3 АПК и чл. 8 ЗНА. Същата обаче, е незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответстваща с целта на закона, поради което по аргумент на нормата на чл. 186, ал. 2 вр. чл. 185 вр. чл. 16 от АПК вр. чл. 145, ал. 5 ЗСВ протестирам частично същата по следните съображения:

Съгл. чл. 6 ал.4 от Наредбата е забранено паркирането, престоя и преминаването на превозни средства, ремаркена и фургони по детски площадки, тротоари, зелени площи и пешеходни зони. Неспазването на тези забрани, съгл. чл.49 ал.6 от Наредбата, се санкционира с глоба в размер от 100 до 1000 лв. за физическо лица, а за еднолични търговци и юлинически лица е предвидена имуществена санкция от 100 до 1000 лв.

От друга страна, съгл. чл.178е от ЗДвП, се наказва с глоба от 50 до 200 лв. лице, което паркира ППС в паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоарите в населените места извън разрешените за това места.

При съпоставка на двета текста е видно, че предвидените санкции са със специални минимум и максимум, по - високи в местната наредба.

Чл.1 от ЗДвП урежда правилата за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, изискванията към пътните превозни средства за участие в движението по тези пътища, изискванията за правоспособност на водачите на пътните превозни средства, правата и задълженията на участниците в движението и на съответните служби и длъжностни лица, както и принудителните мерки, които се прилагат, и наказанията за нарушаване на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове.

Понятието „път“ е дефинирано в "§6, т.1 ДРЗДвП и е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците. Не е различна дефиницията, дадена с §1, т.1 ДРЗП, според която път е ивицата от земната повърхност, която е специално пригодена за движение на превозни средства и пешеходци и отговаря на определени технически изисквания.

Законодателят регламентира допълнително и забрана за паркиране на обекти извън пътищата. Тези места също са конкретизирани - чл.62 ал.3 ЗУТ, вр. чл.30, ал.1 и ал.2 от Наредба № 7 от 22/12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, като зелените системи и озеленените площи включват обществените озеленени площи, в т. ч. всички паркове, градини, улично озеленяване, извънселещи паркове и горски паркове, гробищни паркове, ботанически градини, дендрариуми, защитни насаждения и разсадници.

Законът е нормативен акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения – чл.3 ал.1 от ЗНА, което означава, че цитираната норма на ЗДвП регулира съответните обществени отношения винаги по начина, избран от законодателя и това положение трае до последваща промяна или отмяна по волята на НС. Т. е. регламентацията на чл. 178е ЗДвП следва да се прилага такава, каквато е и без изключения в случаите, когато става въпрос за паркиране на изброените места. При въвеждането на ограничения законовото изреждане е и изчерпателно, и императивно. Това е и рамката, която общинският съвет не може да напусне. Очевидна е разликата в режима, установен в закона и в общинската наредба, предвид завишената

санкция в последната, което и означава, че наредбата противоречи на нормативен акт от по - висок ранг.

Според чл.93 ал.2 ЗДвП паркирано е ППС, спряно извън обстоятелствата, които го характеризират като престояващо, както и извън обстоятелствата, свързани с необходимостта да спре, за да избегне конфликт с друг участник в движението или сблъскване с някакво препятствие, или в подчинение на правилата за движение.

Видно е, че в атакуваната наредба е забранено и преминаването върху посочените обекти. Съпоставката между законовата и подзаконовата норми обосновава заключение, че движението по съответните места не е предмет на внимание на законодателя.

Пред общинския съвет не е поставена граница, за да регламентира тези отношения. Упоменатите в чл.178е ЗДвП паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места очевидно не попадат в определението за „път“. Ето защо с установяването на забрана за движение местният орган на власт не „изземва“ предмета на законодателно регламентиране. Тези площи по принцип не са предназначени за движение на превозни средства по силата на никой закон /така напр., „тротоар“ е изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надължна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци - §6, т.6 ДРЗДвП/. Ограничаването на законодателя само до паркирането означава, че не иска да урежда друго посегателство. В потвърждение на извода за изчерпателността на уредбата е и коренната разлика между преминаването, немислимо без движение /динамично явление/ и паркирането /статично състояние/. Направеното уточнение е убедителен довод, че се касае за обществени отношения, неуредени със закон, респ. до позволено регламентиране от общинския съвет, което е и в рамките на чл.22 ал.4 от ЗМСМА.

С оглед гореизложеното намирам, че чл.49 ал.6 вр. чл.6 ал.4 /относно размера на глобата и паркирането на ППС/ от Наредба №1 за поддържане и опазване на обществения ред на територията на община Шумен са незаконосъобразни и противоречат на нормативни актове от по - висока степен, изчерпателно изброени в обстоятелствената част на искането, поради което и на основание чл. 186, ал. 2 вр. чл. 185 вр. чл. 16, ал. 1, чл. 126, чл. 193, ал. 1 АПК вр. чл. 145, ал. 5 ЗСВ, отправям към Вас настоящия протест с

И С КА Н Е

Да отмените като незаконосъобразни чл.49 ал.6 вр. чл.6 ал.4 /относно размера на глобата и паркирането на ППС/ от Наредба №1 за поддържане и опазване на обществения ред на територията на община Шумен, поради противоречие с разпоредби на Закона за движението по пътищата.

Приложение – документ за платена такса за съобщаване на протестта чрез обявление в ДВ – 1 л.

Моля да задължите ответната страна да представи Наредба №1 за поддържане и опазване на обществения ред на територията на община Шумен!

Моля да присъдите на прокуратурата направените по делото разноски, представляващи сумата, платена за съобщаване на протестта чрез обявление в ДВ!

ПРОКУРОР:

/Д. Димитров/

